

Dan Diaconu: De unde va veni scânteia declanșatoare?

🕒 Acum 5 minute   👁 5 Vizualizari   📖 7 Timp de citire

Știți cum poți vedea crăpăturile de narativ? Privind cu atenție la detalii. Imaginați-vă o petrecere luxoasă. Pur și simplu, mergeți pe stradă și vedeți o grădină șic în care servesc chelneri eleganți. Participanții coboară din limuzine ultra-luxoase, sunt îmbrăcați cu haine care au costat o avere, iar femeile își etalează bijuterii de-o rară eleganță. Te captivează întregul eveniment, doar că, după ce ești cucerit de priveliște începi să vezi detaliile care nu cadrează. În spatele grădinii e un câmp de porumb unde, din când în când, câte un participant se duce să se ușureze. Cum vine asta? Petrecere de lux în care participanții își fac nevoile ca la țară? Apoi vezi că rochiile acelea strălucitoare sunt făcute din hârtie și materiale ieftine, că se mai desfac și imediat apare o fătucă îmbrăcată în blugi care „repară”. Și-abia apoi realizezi că undeva se află niște camere de filmare și că totul e butaforie. Se toarnă un film. Nimic nu e real, doar iluzia care te-a făcut să crezi că ai ajuns lângă niște miliardari veritabili.

În mare asta se întâmplă în lumea reală de câteva sute de ani încoace. Tot felul de minciuni, care mai de care mai gogonate, sunt aruncate în față pentru a cuceri narativul. Și când te-ai dumirit că de fapt ai de-a face cu aceeași minciună, apare „noul detergent revoluționar” care-ți captează atenția.

Azi o să ne uităm cu atenție sporită la piața americană, chiar dacă mulți mi-au spus că articolul anterior a fost „prea tehnic”. Părerea mea e că am descris destul de limpede fenomenul și am explicat cât se poate de clar termenii. Vă solicit atenția nu pentru a-mi etala cunoștințele, ci pentru a vă arăta unde anume trebuie să priviți. Nu de alta, dar ceea ce se întâmplă e unic; veți avea nevoie de aceste noțiuni pentru a înțelege lumea, dar și pentru a le povesti nepoților nebuniile de după 2020(aș spune chiar de după 2008!). Așadar, la fel ca la ipotetica petrecere, ne vom uita acum cu ceva mai multă atenție la detaliile pieței financiar-bancare americane.

Prima ciudățenie care ne sare în ochi este un ciudat dezechilibru: în timp ce piața americană de acțiuni este la maxime absolute, cotațiile băncilor se zbat la niveluri banale. Nu ne vom uita la marile bănci pe moment, ci la băncile regionale, cele care au făcut „petrecerea” de anul trecut. Vă amintiți, nu-i așa? Ei bine, privind cotațiile vom observa limpede că toate aceste instituții se află în cădere liberă în ultimii doi ani. De ce oare? Care-o fi problema lor? Și cum de avem o asemenea divergență între „economia care duduie” și zona financiară care se zbate în banalitatea minimelor istorice? Până la urmă, într-o economie coerentă, atunci când piața o ia în sus, majoritatea covârșitoare a participanților se află în evoluție ascendentă. Aici e diferit, iar buba e că finanțatorul – adică responsabilul pentru succesul campionilor – se zbate în banalitate, în timp ce „rezultatul muncii lor” e pe culmile gloriei. Iată imaginea câmpului de porumb în care-și făceau nevoile „miliardarii” din povestea de la începutul articolului. Amănuntul descris trebuie să ne tragă un puternic semnal de alarmă.

De fapt ce se întâmplă? Nu toți participanții la piața de capital americană sunt bizoni. Cei care mișcă banii știu bine care-i situația și, în disperare de cauză, mută banii în „campioni”, fugind de „păduchi”. Bănci de care nu ați auzit până acum, precum Western Alliance Bank, Comerica, Key Bank, Valley National s.a.m.d. se zbat să supraviețuiască la fel ca peștele ajuns pe uscat. Se mișcă spasmodic, sperând că o minune le va salva.

Dar, totuși, ce se întâmplă? Să ne uităm ceva mai aplicat pentru a înțelege povestea. O să luăm o bancă regională din New York, denumită Flagstar. Banca este deținută de New York Community Bancorp, o structură tip holding aflată în spatele băncii. Recent banca a cunoscut o erodare bruscă a cotațiilor după ce a anunțat pierderi de 36 de cenți pe acțiune. Pierderile vin din împrumuturile acordate în zona imobiliară, călcâiul lui

recomandat acoperirea găurii cu ... și mai multe credite. Exact ca în 2007-2008! Banca s-a conformat, iar acum are o gaură cât casa. Ca să înțelegeți la ce nivel se discută, un proiect imobiliar de birouri care acum un an era estimat la 200 milioane \$ și pentru care s-a primit un credit de 100 milioane \$, este acum reevaluat la aproximativ 30 milioane \$. Proiectul este deci falimentar, iar creditorul se înregistrează cu un minus de 100 milioane de dolari(nu 70 cum ați crede deoarece acei 30 milioane nu sunt cerți, ci sunt supuși procesului de lichidare).

„Schimbarea paradigmei comerciale” a SUA, văzută până acum ca un succes, o modernizare de infrastructură, a creat câțiva giganți, aruncând în aer tot ceea ce înseamnă vad comercial. Astfel, peste noapte, magazine de proximitate, mall-uri, centre comerciale altă dată populare, s-au trezit fără clienți. Iar pustiul de clienți vine la pachet cu abandonul. Așa au apărut „orașele comerciale fantomă”, prin care nici vântul nu se mai încumetă să bată. Pe-acolo mai sunt doar câini vagabonzi, homeless și alte vietăți sălbatice sau sălbăticate. Culmea, nici măcar spațiile de birouri, aceste neo-fabrici ale erei post-industriale, nu mai au căutare, cotațiile scăzându-le brusc. Asta în timp ce de la vârful statului american se marketează o fabuloasă revenire a economiei.

Ceea ce vedeți la acest nivel este doar vârful aisbergului. Nu căderea pieței și pierderile directe rezultate din credite sunt problema ci, la fel ca în 2008, instrumentele derivate având suport în imobiliare. Așa cum scriam recent pe contul meu de Telegram, o statistică ar trebui să ne pună iar pe gânduri serioase: în 2008, piața Collateralized Debt Obligation(CDO) era de 400 mld \$, în timp ce acum piața Collateralized Loan Obligation(CLO) este de 1.25 tln. \$. Chestiunea e cât se poate de relevantă în ceea ce privește impactul actualei stări de fapt deoarece CLO sunt, la rândul lor, produse de bază pentru derivări ulterioare, așa cum am explicat în mai multe rânduri.

Ceea ce se întâmplă acum pe piețele americane e o nebunie absolută. În timp ce unii încearcă să scape de acțiunile băncilor cumpărând titluri în sectorul tehnologic, mult mai la modă acum, adevărații insideri își vând din acțiunile deținute. Un semnal a fost dat de Jeff Bezos care vinde acum pe vârf. Nu-mi dau seama care e ținta pe care o urmărește, dar ieșirea pe cash ne poate indica o urgență maximă.

De altfel, e foarte ciudat și semnalul de sell dat de Goldman în raportul către clienți. Atingerea maximului istoric al cotațiilor „egalizează” poziția lui Jeff Bezos cu recomandarea celor de la Goldman. Dacă vă amintiți, la fel s-a întâmplat și în 2008, atunci când Goldman „a întors armele” după ce fusese artizanul întregii fraude mizerabile. Doar că atunci Goldman s-a întors la 180 de grade pe cont propriu, în timp ce le recomanda clienților „produsele derivate sigure”.

Tot ceea ce se întâmplă îmi sugerează cât se poate de clar că suntem în pragul unui dezastru cu impact sistemic. Rămâne să vedem când se va petrece toată nebunia. De fapt întreaga situație devine absolut halucinantă deoarece, așa cum am subliniat de mai multe ori, nu mai suntem în situația în care o singură bulă speculativă să genereze o criză, ci una în care numeroase bule speculative gata umflate se vor sparge una pe alta la prima explozie. Interesant e de văzut care dintre bulele formate va face prima dată poc, constituindu-se în declanșatorul meta-crizei.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor